

Sygn. akt II CZ 41/12

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Agencji Rynku Rolnego
przeciwko D.S.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 lipca 2012 r.,

zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 14 października 2011 r.,

**oddala zażalenie i zasądza od pozwanej na rzecz strony
powodowej kwotę 3600zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem
kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 14 października 2011 r. odrzucił apelację pozwanej na podstawie art. 373 k.p.c., jako nieopłaconą w określonym przepisami terminie tygodniowym liczonym od doręczenia profesjonalnemu pełnomocnikowi pozwanej w dniu 11 lipca 2011 r. postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 30 czerwca 2011 r., oddalającego zażalenie pozwanej na postanowienie Sądu I instancji w przedmiocie częściowego oddalenia wniosku pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych.

Ponieważ tygodniowy termin do uiszczenia opłaty od apelacji upłynął w dniu 18 lipca 2011 r., przeto uchybienie temu terminowi było równoznaczne z nieopłaceniem apelacji, co skutkowało jej odrzuceniem, stwierdził Sąd Apelacyjny.

Sąd ten uznał za błędne, w świetle art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wezwanie zarządzeniem przewodniczącego z dnia 27 lipca 2011 r. (k. 164) pełnomocnika pozwanej do uiszczenia należnej opłaty od wniesionej apelacji. Uiszczenie opłaty dopiero w dniu 1 sierpnia 2011 r. (k. 162) nie sanowało skutku w postaci nieopłacenia w przepisany terminie wniesionej apelacji i uzasadniało konieczność jej odrzucenia jako nieopłaconej.

W zażaleniu pozwanej na postanowienie odrzucające apelację skarżąca zarzuca błędną wykładnię art. 370 k.p.c. i art. 373 k.p.c. twierdząc, że nieuiszczenie opłaty w przepisany terminie nie uprawnia Sądu do odrzucenia apelacji na podstawie art. 370 k.p.c., ponieważ przepis ten stanowi o nieopłaceniu apelacji, a uiszczenie opłaty po terminie nie jest jednoznaczne z nieopłaceniem apelacji. W ocenie żalącej, uchybienie terminowi dokonania czynności nie jest jednoznaczne z niewykonaniem tej czynności.

Żaląca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Strona powodowa wniosła o oddalenie zażalenia i o zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego twierdząc, że uiszczenie opłaty od apelacji

po terminie nie wywołuje skutku jej opłacenia, ponieważ oceny opłacenia apelacji dokonuje się z uwzględnieniem terminu do uiszczenia tej opłaty.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Żaląca nie kwestionuje zasadności zastosowania przez Sąd art. 112 ust. 3 in fine ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. 2010, Nr 90, poz. 594 ze zm.) cyt. dalej „u.k.s.c.”. Oznacza to, że doręczenie w dniu 11 lipca 2011 r. (k. 157) pełnomocnikowi pozwanej postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 30 czerwca 2011 r., oddalającego zażalenie pozwanej na postanowienie oddalające w części jej wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, określało, z mocy art. 112 ust. 3 in fine u.k.s.c., początek biegu terminu tygodniowego do opłacenia apelacji wniesionej przez adwokata i podlegającej opłacie w wysokości stosunkowej.

Przepis ten wyłącza obowiązek przewodniczącego wzywania strony do opłacenia złożonego pisma (postanowienie SN z dnia 10 maja 2012 r., IV CZ 161/11, niepubl.).

Opłata od apelacji nie została więc wniesiona z zachowaniem tygodniowego terminu, który bezskutecznie upłynął w dniu 18 lipca 2001 r., jak to trafnie przyjął Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Oznacza to uznanie, że została wniesiona przez tę pozwaną nieopłacona apelacja w rozumieniu art. 370 k.p.c., którego to skutku nie sanuje późniejsze uiszczenie w tym celu kwoty 2500 zł, tj. w dniu 1 sierpnia 2011 r. (k. 166).

Nie ma racji żaląca wywodząc, że użycie w art. 370 k.p.c. sformułowania „nieopłaconą”, a nie „nieopłaconą w terminie” miałyby sanować skutki uchybień terminowi do opłacenia pism, ponieważ taki wniosek sprzeciwiałby się racjonalności działania ustawodawcy, określającego przecież w określonym celu terminy do uiszczenia opłat.

Ponadto próba rozumienia terminu „nieopłaconą”, użytego w art. 370 k.p.c., bez zakreślenia ram czasowych oceny przez Sąd takiego stanu w istocie

sparaliżowałyby wykonanie obowiązku Sądu odrzucenia apelacji, pomimo bezskutecznego upływu tygodniowego terminu do jej opłacenia.

Wobec powyższego ocena wystąpienia przesłanki z art. 370 k.p.c. w postaci nieopłaconej apelacji musi nastąpić z upływem terminu przewidzianego na jej opłacenie, a stwierdzenie już wówczas braku jej opłacenia skutkuje obowiązkiem Sądu odrzucenia tego środka zaskarżenia, odpowiednio na podstawie art. 370 k.p.c., albo art. 373 k.p.c.

W tym stanie rzeczy zaskarżone postanowienie wydane zostało zgodnie z obowiązującym prawem, co skutkowało obowiązkiem oddalenia zażalenia na mocy art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 7 i § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).